

מסכת סנהדרין

פרק ז משנה ה

המגיד אינו חייב עד שיפרש השם. אמר רבי יהושע בן קרחה,
בכל יום דנין את העדים בכנוי יפה יוסי את יוסי. נגמר הדין,
לא הורגים בכנוי, אלא מוציאים כל אדם לחוץ ושואלים את
הגדול שבהן ואומרים לו אמר מה ששמעת בפרוש, והוא
אומר, והדינים עומדין על רגליהן וקורעין ולא מאחין. והשני
אומר אף אני כמותו, והשלישי אומר אף אני כמותו: